

Apare la fiecare început de lună.

Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Băi.

Urmărește să culeagă și să împrăstie cam tot ce interesează.

Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.

Nr. 13 din 1 februarie 2012

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI...AL CELOR CU „OCHII” PE EI!

*„Sufală, suflă cu putere, tu, vânt de iarnă,
La fel de rece precum a oamenilor nerecunoștință.”
(William SHAKESPEARE)*

IARNA LA VULCANA-BĂI...

Scriu acest articol pe 21 ianuarie 2012 când am trăit cu toții... prima zi cu adevărat de iarnă, mai exact – prima zăpadă... într-un final neașteptat, cu certitudine... De ce spun asta? Pentru că în a mea copilărie zăpezile veneau cam prin octombrie, și veneau și tot veneau neconținut până prin martie. Nu știu dacă mă bucură atât de tare frigul, gerul, nopțile interminabile și zilele care abia se ivesc și dispar ca prin farmec, dar zăpada asta rece și pufoasă e minunată și cred că cel mai mult mă bucură împrăștierea acelor amintiri... Când văd toată imensitatea asta albă, când ies dimineța afară și nici măcar un mic animaluț nu a îndrăznit să întineze cărarea... fac cu regret primii pași peste zăpadă. Ea reușește să acopere tot cu bune și rele, cu vechi și mai noi, am senzația că până și păcatele noastre ancestrale le învăluie în puritatea ei, anihilându-le cu totul...

Mi-e tare drag să mă dau cu sania și acum. Sigur, mulți dintre noi spun: lasă, e mai bine așa, nu mai tremurăm, nu mai alunecăm pe gheață, nu mai consumăm atâta energie... Ei bine, mie îmi lipsește zăpada.

La mama în grădină au înflorit ghiociei... Sunt contrariată de două ori: nu m-am dat cu sania în Vulcana, pe dealul meu preferat și a doua oară – nici măcar nu vine primăvara... Sunt deabusolată, suntem dezorientați cu toții: în ce anotimp ne aflăm??? Eu mă simt într-o eternă primăvară oricum, dar reflectând la ceea ce este în natură, este prima dată când nici eu nu-mi dau seama ce se întâmplă și, mai grav, mă întrebă Matei (băiatul cel mic): „Mami, dacă este iarnă acum, unde este iarna????”. Cel mai greu este a le răspunde copiilor... Bine, dar ei sunt și cel mai propice teren pentru a le spune o multitudine de... minciunile sau, mai bine zis, ceva ce lor le-ar plăcea să audă... De ce nu vine iarna??? O doresc și eu, timp de maxim o lună, nu mai mult! Este aiurea mai ales să-ți petreci sărbătorile fără zăpadă...

Asta scriam pe 21 ianuarie!!! A trebuit să fac o mică intervenție deoarece acum avem IARNĂ DIN BELȘUG!!! Dar e FRUMOASĂ, recunoașteți!
Pozele sunt făcute în Vulcana-Băi, evident!

✍ **Pompilia BĂJENARU**
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”

„Munca fiecărui om este portretul său.”
(*Samuel BUTLER*)

**LANȘAREA PROIECTULUI CU TOȚII AVEM DREPTUL LA O PREGĂTIRE
ADECVATĂ LA VULCANĂ-BĂI
INTERVIU CU DOMNUL COSMIN COVACIU – COORDONATORUL
PROIECTULUI**

18 ianuarie 2012. În Sala de Ședințe a Primăriei Comunei Vulcana-Băi are loc lansarea proiectului „Cu toți avem dreptul la o pregătire adecvată”. Domeniul major de intervenție este promovarea sustenabilității pe termen lung a zonelor rurale în ceea ce privește dezvoltarea resurselor umane și ocuparea forței de muncă.

Acesta a fost un fericit prilej de a ruga pe cel ce coordonează proiectul, domnul **Cosmin COVACIU** să-mi acorde un interviu:

Pompilia BĂJENARU: Vorbiți-ne, vă rog despre acest proiect!

Cosmin COVACIU: Ce este foarte important în tot conceptul nostru a fost că am pornit de la o firmă de consultanță – suntem în esență o firmă de consultanță – am făcut management și facem în continuare la foarte multe proiecte. Practic nu cred că există domeniu de intervenție pe care să nu avem proiecte scrise sau în implementare. Acum doi ani am început să scriem proiecte și pentru formare profesională în contextul în care unul din partenerii noștri ne-a solicitat formarea a 300 de persoane și atunci am căutat o soluție prin care să asigurăm finanțarea care, sincer, pentru acest număr de persoane este destul de mare.

Pompilia BĂJENARU: Proiectul lansat astăzi la Vulcana-Băi este primul de acest gen?

Cosmin COVACIU: Nu. Este al cincilea proiect.

Pompilia BĂJENARU: Există experiență deci. Cele anterioare s-au bucurat de succes? Oamenii au fost mulțumiți, entuziasmați?

Cosmin COVACIU: Da. Avem oameni în acest moment, undeva în jur de 18.000 de beneficiari de informare și consiliere și în jur de 1.000 de persoane care participă la cursuri de formare profesională și cărora, parte dintre ei, li se asigură stabilitatea pe post deoarece sunt angajați la anumite firme. Dacă nu ar fi făcut această formare profesională probabil și-ar fi pierdut locul de muncă... Pe de altă parte facem aceste cursuri în localități unde am găsit și o piață a muncii unde există o nevoie pentru aceste pregătiri. Urmează ca la finalizarea cursurilor să organizăm târguri de locuri de muncă. Acum noi suntem în lucru cu un site prin care încercăm ca toți cei care au participat ca beneficiari la acest proiect sau la partea de consiliere, orientare sau la partea de formare profesională să aibă posibilitatea să acceseze diferiți parteneri cu care noi lucrăm pe proiecte. Deci să încercăm poate într-un mod mai occidental să facem lobby pentru cei care sunt serioși la aceste cursuri, să-i promovăm ca persoane care merită să fie angajate măcar pe o perioadă de probă.

Pompilia BĂJENARU: Vorbind strict despre Vulcana-Băi, în ce domenii se va face formarea profesională?

Cosmin COVACIU: Nu am pornit niciodată cu ideea că trebuie să impunem ceva într-o anumită zonă. Vă pot spune despre noi că în acest moment implementăm acest tip de proiect în aproape 20 de județe din țară și nu am ales dinainte. Avem câteva meserii în care suntem acreditați dar, în general, am lăsat comunitatea, oamenii să decidă. Sigur că au venit prin intermediul experților

locali cu sugestii. Am avut situații în care oamenii au spus: „Vrem să ne facem muzicieni!” sau, eu știu, poate dau un exemplu aiurea...

I-am rugat pe experții locali să-i strângă pe acei oameni și am trimis un specialist în domeniul angajărilor, în domeniul plasării forței de muncă să discute cu ei și le-a explicat că atunci când alegi o meserie șansele să te angajezi sau să rămâi angajat pe o perioadă îndelungată scad. Noi ne adresăm unui segment de jos – trebuie să recunoaștem – celor care sunt mai puțin pregătiți, cu studii minime, celor care au 8 clase, 4 clase, acelor persoane care-și găsesc mai greu un loc de muncă necalificat care le asigură un venit mai mic...

Pompilia BĂJENARU: Există un criteriu legat de vârsta cursanților?

Cosmin COVACIU: Nu. Începem de la 16 ani, avem grupe chiar în licee. La vară vom începe a pregăti în mai multe licee. Îi luăm pe cei din clasa a zecea care nu mai doresc să urmeze cursurile de liceu mai departe sau cei din clasa a douăsprezecea care termină și care sunt la un liceu teoretic ce nu le asigură de fapt o diplomă cu un viitor și încercăm să le găsim o meserie care se caută pe piață. Avem zone unde este o concentrație mare de firme în domeniul alimentar. Acolo ne-am axat în a școlariza persoanele pe lucrător în alimentație: carmangerie, lactate, legume, etc... În general, încercăm prin expertul local dar și prin echipa de management să identificăm în zonă firmele și să-i sfătuim pe oameni să facă ceea ce este nevoie. Încercăm să găsim nu soluțiile care par la prima vedere viabile. Luăm expertiza pe care o avem în celelalte județe și o împărtășim și celorlalți. Aducem experți care fac același lucru de ani de zile. Avem oameni care au terminat psihologia sau au diferite mastere și lucrează în firme de plasarea forței de muncă astfel încât să surprindem exact ceea ce le trebuie oamenilor și nu ceea ce-și închipuie ei că le trebuie... E o mare diferență!

La Vulcana-Băi noi sperăm să oferim în special tinerilor o pregătire. Totdeauna am încercat să lucrăm cu tinerii și să le dăm mai multă speranță, să le oferim locuri de muncă... Poate facem asta din motivul că eu consider că România are nevoie să dea exemplu mai ales tinerilor. Dacă nimeni nu se ocupă de ei, ce viitor au aceștia?

Pompilia BĂJENARU: Aceste proiecte se derulează doar în mediul rural?

Cosmin COVACIU: Cu siguranță nu. Avem și în orașe astfel de proiecte.

Pompilia BĂJENARU: Ați făcut o statistică? Unde a mers mai bine?

Cosmin COVACIU: Cred că ține de profesionalismul echipei de management și a expertului local. Avem mediu rural unde lucrurile merg foarte bine dar, tot în mediul rural lucrurile pot merge foarte prost... Avem, cu siguranță, și în mediul urban situații similare. Dar depinde foarte, foarte mult de administrația locală. Proiectele noastre le-am implementat în general cu sprijinul primăriilor. Eu personal consider că primăria joacă un rol esențial în succesul unui proiect. Cunoaște cel mai bine localitatea, aparatul din primărie, cunoaște cel mai bine tipul de oameni care există în localitate pentru că, sincer vorbind, două comune învecinate nu au același tip de oameni.

Pompilia BĂJENARU: Să înțeleg că acolo unde proiectele nu au mers prea bine, totul a pornit de la primărie?

Cosmin COVACIU: Nu neapărat. Ține mai mult de o lipsă de interes general a comunității.

Pompilia BĂJENARU: Lipsă de interese generată de ce anume?

Cosmin COVACIU: E o stare, pur și simplu, a comunității. E o zicală: „Peștele de la cap se împute!”. Acolo unde există exemple în comunitate există și rezultate...

Pompilia BĂJENARU: Ca și-n familie...

Cosmin COVACIU: Exact. E o chestiune strict legată de organizarea locală. Noi, în general, nu am avut probleme, dar acolo unde au existat am intervenit chiar prin rezilierea contractelor cu experții locali.

Pompilia BĂJENARU: Se poate ajunge până la rezilierea contractelor cu experții locali?

Cosmin COVACIU: Da. Cu certitudine!

Pompilia BĂJENARU: Vă mulțumesc pentru timpul acordat... Vă doresc și îmi doresc ca acest proiect derulat la Vulcana-Băi să fie un succes răsunător! Doamne ajută!

„Bunătatea, iertarea, dreptatea și
binefacerea sunt datorii pentru toți.”
(Carlo Osvaldo GOLDONI)

INIȚIATIVA CETĂȚENESCĂ

Cetățenii pot propune consiliilor locale și consiliilor județene pe a căror rază domiciliază, spre dezbateră și adoptare, proiecte de hotărâri.

Promovarea unui proiect de hotărâre poate fi inițiată de unul sau de mai mulți cetățeni cu drept de vot, dacă acesta este susținut prin semnături de cel puțin 5% din populația cu drept de vot a unității administrativ-teritoriale respective.

Inițiatorii depun la secretarul unității administrativ-teritoriale forma propusă pentru proiectul de hotărâre. Proiectul va fi afișat spre informare publică prin grija secretarului unității administrativ-teritoriale.

Inițiatorii asigură întocmirea listelor de susținători pe formulare puse la dispoziție de secretarul unității administrativ-teritoriale.

Listele de susținători vor cuprinde numele, prenumele și domiciliul, seria și numărul actului de identitate și semnăturile susținătorilor.

Listele de susținători pot fi semnate numai de cetățenii cu drept de vot care au domiciliul pe raza unității administrativ-teritoriale respective, al cărei consiliu local sau județean urmează să dezbată proiectul de hotărâre în cauză.

După depunerea documentației și verificarea acesteia de către secretarul unității administrativ-teritoriale, proiectul de hotărâre va urma procedurile regulamentare de lucru ale consiliului local sau județean, după caz.

(în numărul viitor: *Administratorul public*)

Primarul Comunei Vulcana-Băi prin Dispoziția nr. 18 din 23 ianuarie 2012 a convocat în ședință ordinară Consiliul Local al comunei Vulcana-Băi, luni, 30 ianuarie 2012 și a propus următoarea ordine de zi:

1. *Rapoarte de activitate a Comisiilor de specialitate pe anul 2011, prezentate de domnul Dumitru ENESCU, doamna Nadia Alina DUMITRESCU, domnul Mircea BĂLAȘA și doamna Elena VASILE – președinții Comisiilor de specialitate;*

2. *Rapoartele de activitate pe anul 2011 a viceprimarului, precum și a fiecărui consilier local;*

3. *Informare privind activitatea desfășurată în anul 2011 de către Comitetul Local pentru Situații de Urgență;*

4. *Analiză privind modul de îndeplinire de către autoritățile administrației publice locale a sarcinilor ce le revin pe linia pregătirii economiei și a teritoriului pentru apărare pe anul 2011. Stabilirea măsurilor ce se impun.*

Analiză privind activitatea desfășurată pe linia protecției civile pe anul 2011. Adoptarea de măsuri pentru îmbunătățirea acesteia.

Analiză privind capacitatea de apărare împotriva incendiilor a comunei pe anul 2011. Stabilirea de măsuri pentru optimizarea acesteia.

5. *Situația statistică a documentelor înregistrate la Primărie în trimestrul al IV-lea/2011;*

6. *Raport privind transparența decizională pe anul 2011;*

7. *Raport privind liberul acces la informațiile de interes public pe anul 2011;*

8. *Raport privind activitatea asistenților personali ai persoanelor cu handicap pe semestrul II/2011;*

9. *Analiza stadiului de înscriere a datelor în registrul agricol pe semestrul II/2011. Măsuri pentru eficientizarea acestei activități;*

10. *Propunerea Consiliului Local al Comunei Vulcana-Băi privind evaluarea performanțelor profesionale individuale a secretarului comunei pe anul 2011;*

11. *Stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2012;*

12. *Aprobarea încheierii exercițiului bugetar pe anul 2011;*

13. *Aprobarea organizării rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de stat la nivelul comunei Vulcana-Băi;*

14. *Demararea procedurii de prelungire a valabilității Planului urbanistic general al comunei;*

15. Completarea inventarului domeniului public al comunei cu bunurile care au fost identificate prin înregistrarea sistematică a imobilelor;

16. Organizarea comisiei speciale de analiză și verificare, având ca obiectiv viabilizarea străzii Poienița, în general și în mod special pentru accesul animalelor în izlazul Valea Câinelui;

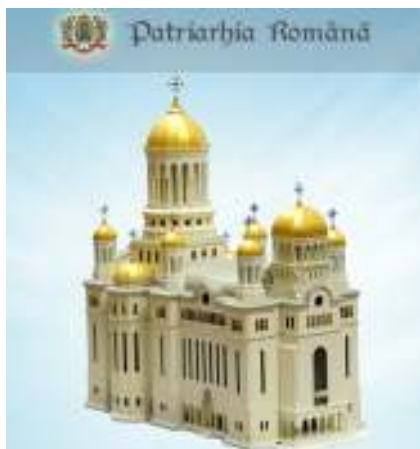
17. Probleme curente ale administrației publice locale;

18. Propuneri pentru asigurarea conducerii ședinței următoare.

✍ **Maria MOREANU,**
DIRECTOR EXECUTIV,
DIRECȚIA PENTRU MONITORIZAREA
PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

„Credința este îndoială.”
(Emily DICKINSON)

CATEDRALA MÂNTUIRII NEAMULUI DE CE CONSTRUIM CATEDRALA MÂNTUIRII NEAMULUI ȘI CARE ESTE SEMNIFICAȚIA ACESTEIA?

Necesitatea liturgică

Numai cine slujește sau participă la momentele solemne liturgice și la ceremoniile bisericești din actuala Catedrală patriarhală cunoaște dificultățile pe care le creează lipsa acută de spațiu în desfășurarea normală a slujbelor religioase. Actuala Catedrală patriarhală, construită la mijlocul secolului al XVII-lea (1656-1658), a fost inițial biserică mănăstirească, devenită ulterior catedrală mitropolitană în anul 1668, iar din anul 1925, odată cu înființarea Patriarhiei Române, ea servește în mod provizoriu drept Catedrală patriarhală până la construirea Catedralei Mântuirii Neamului, așa cum se menționează în pisania scrisă deasupra ușii de intrare de patriarhul Miron Cristea, după lucrările de restaurare din anii 1932-1935. Toate catedralele mitropolitane din provinciile românești sunt cu mult mai încăpătoare decât actuala Catedrală patriarhală și oferă clerului și credincioșilor condiții mai bune pentru desfășurarea cultului.

Necesitatea publică

Potrivit Legii cultelor nr. 489/2006, cultele sunt persoane juridice de drept privat și utilitate publică (art. 8, alin. 1). În Catedrala Mântuirii Neamului vor fi organizate ceremonii religioase cu caracter public național, ca de exemplu pomenirea eroilor neamului românesc la sărbătoarea Înălțării Domnului și Ziua eroilor, (unul dintre hramurile viitoarei Catedrale patriarhale) și a eroilor din Decembrie 1989 sau slujba de Te-Deum la Ziua Națională 1 Decembrie. În același timp, în Catedrala Mântuirii Neamului se vor desfășura alte ceremonii, aniversări sau comemorări cu caracter național și internațional, vor fi primiți oaspeții din străinătate și vor fi organizate evenimente cu semnificație religioasă, congrese, conferințe și alte manifestări ale preoților și tinerilor români din țară și străinătate. Utilitatea publică a viitoarei Catedrale patriarhale va fi evidențiată și de amenajarea spațiului generos de aproape 6 hectare din jurul ei ca parc public, măbind suprafața spațiilor verzi din București.

Simbol al unității dintre lucrarea spirituală și socială a Bisericii

În ansamblul Catedralei Mântuirii Neamului, lucrarea spirituală de ordin liturgic, catehetic și omiletic se va desfășura în unitate și completare cu lucrarea social-culturală prin Centrul de conferințe și Muzeul creștinismului românesc, social-filantropică prin cantina și căminul pentru pelerini, și social-medicală prin Centrul de diagnostic și tratament, toate în incinta Catedralei noi.

Simbol al unității dintre generații și al românilor de pretutindeni

Catedrala Mântuirii Neamului, prin stilul arhitectonic tradițional bizantin - românesc, va fi reprezentativă pentru credința majorității poporului român. Picturile și mozaicurile viitoarei Catedrale patriarhale vor include sfinți și lăcașuri de cult reprezentative din toate provinciile românești și chiar ale comunităților de români din afara României.

Simbol al demnității naționale

Biserica Ortodoxă Română este astăzi singura între Bisericile ortodoxe fără o catedrală reprezentativă pentru credința majorității poporului român. În mai multe țări din lume Catedrala din capitală se numește catedrală națională. De exemplu, National Cathedral din Washington este catedrală națională, în care au loc și ceremonii cu valoare de simbol național. De remarcat faptul că în București a fost construit stadionul National Arena cu o capacitate de 55.000 de locuri, din fonduri publice, fără mari proteste în legătură cu oportunitatea acestui obiectiv sportiv național. În schimb, Catedrala Mântuirii Neamului, cu o capacitate de 5.000 de locuri, va fi construită doar parțial din fonduri publice, ceilalți bani fiind din donații ale clerului și credincioșilor ortodocși români din țară și străinătate. Deși este cu puțin mai înaltă decât Palatul Parlamentului, având înălțimea de 120 metri, Catedrala reprezintă doar a zecea parte din suprafața desfășurată a acestuia.

Complementară școlilor și spitalelor din România

Noua Catedrală patriarhală nu poate fi pusă în concurență sau opoziție cu școlile și spitalele din România, așa cum fac cei ostili construirii ei, deoarece ea este complementară acestora. Școlile publice din România sunt concurate și completate de multe școli particulare, apărute după 1990, așa cum spitalele și alte unități medicale de stat sunt concurate și completate de centre medicale private. În schimb, Catedrala Mântuirii Neamului nu poate fi înlocuită de una privată, deoarece Catedrala este un simbol al unei mari comunități în rugăciune, al unui oraș întreg, al unei provincii și al unui popor. Biserica este singura școală care nu se finalizează cu examenul de bacalaureat sau cu studiile de doctorat, ci rămâne permanent o școală spirituală pentru toată viața, care îndrumă oamenii să caute viața cerească veșnică, încă din timpul vieții lor pământești. În plus, ea este singurul spital care vindecă pe om de păcate prin iertare și prin cultivarea virtuților spre a dobândi sănătate sufletească și iubire curată pentru armonia în familie și societate. Așadar, Biserica este școală spirituală și spital duhovnicesc, complementară tuturor școlilor și spitalelor publice. De aceea, la solicitarea Bisericii, în școlile publice se predă și religia, care educă pe copii și tineri în spiritul valorilor perene și eterne, completând astfel disciplinele științifice, iar în spitale sunt prezenți preoți de caritate care ajută și completează practica medicală științifică, întrucât omul este nu numai trup, ci și suflet.

În concluzie, este util și demn să construim cu bucurie un spațiu-simbol al comuniunii românești din țară și de pretutindeni!

Acest adevăr este confirmat de mulțimea clericilor și credincioșilor români care deja au început să ofere cu bucurie bănușul lor pentru Catedrala care reprezintă dorința lor de întărire în credință și de înălțare în demnitate.

Acum puteți și dumneavoastră să fiți numărați printre ctitorii Catedralei Mântuirii Neamului, oferind cu bucurie contribuția dumneavoastră, având credința vie că dar din dar se face raiul!

***✠ Pr. Paroh Constantin MILEA
Parohia Vulcana de Sus***

„Experiența ca și știința, nu se pune pe cântar, ci se infiltrează în tot ceea ce iese din mâna și gura omului”.

(Marin VOICULESCU)

CE POT FACE „DOUĂ MĂINI DIBACE”!

Exersarea artistică prezintă probleme pe care le pune realitatea înconjurătoare și depinde de materialul ce trebuie prelucrat în mod creator: lemn, lut, piatră, materiale sintetice, arte , alte materiale din natură.

Această adaptare ambivalentă la realitate și la material poate avea drept consecință o întreagă școală de trăiri: așteptare, reflecție, surpriză, speranțe, eforturi reînnoite de voință, bucurie intensă pentru activitatea creatoare.

Dacă te înarmezi cu răbdare și curaj, ai posibilitatea de a trăi angajarea întregii tale personalități în actul creației.

Copilul are nevoie de frumusețe, de bucuria de a lucra.

Dacă dascălul cultivă cu fantezie tot ce este artă, el dăruiește frumosul copilului. Procesul creator al acestuia adâncește angajarea

lui în muncă.

În actul creator, copilul exprimă ce simte cu adevărat.

Ceea ce știu „Năzdrăvanii” clasei a II-a să confecționeze, cu cele „două mâini dibace”, folosind o mulțime de materiale destul de „ieftine” din mediul înconjurător este de apreciat. Mai întâi le-am creat cadrul și ambianța scopului urmărit, iar imaginația micuților a colindat prin „locuri neumbrate” să realizeze machete de iarnă, măști, podoabe de iarnă, felicitări, de o curiozitate și o frumusețe inedită, în care se vede clar o excelență interdisciplinaritate.

Dând o întrebuintare lucrurilor realizate de elevi, le trezim acestora interesul pentru aceste activități.

Îndemânarea, perseverența, migala, gustul estetic, spiritul creator, bucuria de a îmbina culori, de a finisa lucrări, disciplina și spiritul de echipă, ordinea sunt calități pe care copiii le câștigă și dezvoltă făcând lucruri utile, îi învățăm să muncească.

Tot prin lecțiile de abilități practice se formează și o atitudine corectă față de muncă și față de rezultatele ei, învățând să aprecieze atât obiectele lucrate de ei, cât și pe cele lucrate de colegii de clasă sau de echipă.

Și încheiem cu frumoasele cuvinte ale lui George Enescu. „Pentru mine, viața fără muncă nu-și are rațiunea. Mulțumirea mea cea mai mare, singura mulțumire adevărată este munca , lucrul”.

Iată câteva din lucrările realizate de micuții năzdrăvani ai clasei a II-a, prin intermediul cărora au făcut prezentă magia sărbătorilor de iarnă în casele oamenilor!

✍ *Înv. Flori ENESCU*
ȘCOALA „ION MAREȘ” VULCANA DE SUS

*„Toți oamenii mari au fost mai întâi copii.
(Dar puțini dintre ei își mai aduc aminte)”.*

(Antoine de SAINT-EXUPÉRY)

SĂ FIM COPII!

Câți dintre noi își mai aduc aminte ce înseamnă cu adevărat să fii copil? Cred că destul de mulți dintre cei ce au peste 25 de ani și foarte puțini sub acest prag.

Am 22 de ani și câteodată, tânjesc după acea dulce inconștiență, ce înseamnă copilăria. Copilăria este timpul basmelor, al zânelor și chiar al monștrilor din dulapuri, e perioada când te joci cu razele de soare și cu ploaia, perioada când ar trebui, sub ocrotirea părinților, să poți să te bucuri de puritatea vieții, pentru că acestea vor pieri, apoi sub conștientizarea întregii realități. De aceea am hotărât că peste câteva luni, să-mi aduc pe lume „puiul meu”, putând rămâne și eu copil pe mai departe.

Laptele acru, rațele și vânătorii, șotron, de-a v-ați ascunselea, iată numai câteva exemple de jocuri ale copilăriei mele. Sunt dintre cei ce au crescut la sat și pot să povestesc cu nostalgie de ceea ce însemnau vacanțele de vară petrecute aici: mersul la bunici zilnic, colindat în sus și-n jos, scâldat, jocuri care mai de care. Toate aceste lucruri ar trebui să facă parte din copilăria unui om, deoarece inocența odată pierdută, *nu mai revine*. Copilăria trebuie să fie perioada viselor cu ochii deschiși, perioada în care lucrurile sunt simple și totul este posibil.

Acum sunt puțini copiii cărora li se mai permite cu adevărat să fie copii, și mai trist, care vor și simt nevoia să fie copii. Astăzi, copiii trebuie de mici să învețe 2 - 3 limbi străine, informatică, și te miri ce, alte cursuri și sporturi care îi țin ocupați toată ziua, pentru ca părinții să poată sta la serviciu, să se „spetească” pentru a le oferi tot ce e mai bun. Ne învârtim într-un cerc vicios...și ne gândim că dacă îi „îndopăm” cu o sumedenie de cunoștințe, vor avea un drum mai ușor decât al nostru!? Încă de când se naște copilul din ziua de azi, i se trasează clar primii ani din viață, la ce grădiniță trebuie să meargă, apoi la ce școală, și apoi liceul și facultatea...și uite așa...perioada când ar trebui să se bucure de frumosul copilăriei, este anihilată de pregătirea pentru realitatea vieții de zi cu zi. Chiar credeți că, copiii noștri vor fi mai buni, dacă nu vor apuca să se bucure de inocență, inconștiență și visele copilăriei?

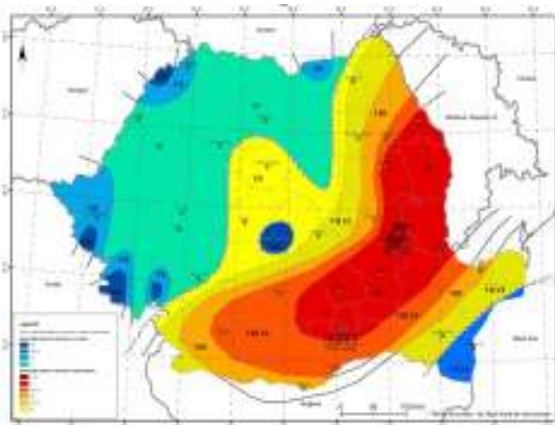
Acum, în puținul timp liber pe care i-l acordăm, în loc să trimitem copilul afară la joacă cu ceilalți copii, îl ținem în casă în siguranță, să își facă lecțiile, sau să se joace pe calculator. Este un păcat de moarte, pentru că astfel ne răpim nouă și copiilor noștri, o mare parte din bucuria de a trăi! E timpul să lăsăm copiii să fie copii, să râdă și să spere cu sufletul curat; să se bată, să cadă și-apoi, cu o sărutare, să se vindece; să fugă după zâne-fluturi și prinți-broscoi, să primească în dar un înger păzitor, în care să creadă și aripi să zboare, încrezători spre cer.

✍ Iuliana MIHAI
EDUCATOARE GRĂDINIȚA „ALBĂ CA ZĂPADA” VULCANĂ-BĂI

„Cu atenție și cu ascultare ajungi să faci orice.”

(Hector MALOT)

FENOMENE DISTRUCTIVE DE ORIGINE GEOLOGICĂ

CUTREMURE DE PĂMÂNT sunt mișcări puternice și bruște, verticală, orizontală sau de torsiune a scoarței pământului, provocată de dislocări subterane, de erupții vulcanice etc.

Județul Dâmbovița, este amplasat într-o zonă pentru care intensificarea seismică, echivalată pe baza parametrilor de calcul, este VII-VIII (exprimată în grade MSK) și care, din cauza schimbărilor climaterice din ultimii ani, a fost afectat de importante alunecări de teren.

REGULI DE COMPORTARE RAȚIONALĂ, INDIVIDUALE ȘI DE GRUP (loc de muncă, familie, pe stradă) ÎN TIMPUL PRODUCERII SEISMULUI

PĂSTRAȚI-VĂ CALMUL, NU INTRAȚI ÎN PANICĂ, liniștiți-i și pe ceilalți, protejați copiii, bătrânii și femeile. Nu vă speriați de zgomotele din jur.

PREVENIȚI TENDINȚELE DE A PĂRĂSI CAMERA SAU LOCUINȚA, deoarece faza seismică inițială are o durată redusă, astfel încât tocmai faza puternică a mișcării seismice vă poate surprinde pe scări, holuri, paliere, în aglomerație și panică, conducând la accidente grave.

ATENȚIE! Scările sunt elemente de construcții foarte sensibile la deplasările diferențiate ale etajelor și, chiar dacă ar rezista, deplasarea persoanelor pe scări sub efectul oscilației seismice este extrem de periculoasă. Chiar dacă ieșirea de la etajele inferioare sau dintr-o locuința parter ar fi în principiu posibilă și fezabilă, în scurt timp, în special pentru persoane tinere, afară sunt multe alte riscuri: calcane și coșuri de fum, parapete, ornamente, vitraje, etc.

RĂMÂNEȚI ÎN ÎNCĂPERE SAU LOCUINȚA, departe de ferestre care se pot sparge și vă pot accidenta, protejați-vă sub o grindă, toc de ușă solid, sub un birou sau masă care sunt suficient de rezistente spre a vă feri de căderea unor obiecte, mobile suprapuse, lămpi, tencuieli, ornamentale etc. În lipsa unor astfel de posibilități vă puteți proteja stând la podea lângă un perete solid, pe genunchi și coate, cu fața în jos, iar cu palmele împreunate vă veți proteja capul, ceafa, iar cu antebrațele pe lateral capul. Această recomandare implică o cunoaștere prealabilă a acelor elemente de construcție rezistente, prin consultarea unui specialist atestat.

Dacă este posibil, **ÎNCHIDEȚI SURSELE DE FOC** cât puteți mai repede, iar dacă a luat foc ceva interveniți imediat după ce a trecut șocul puternic.

NU FUGIȚI PE UȘĂ, NU SĂRIȚI PE FEREASTRĂ, NU ALERGAȚI PE SCĂRI, NU UTILIZAȚI LIFTUL, evitați aglomerația, îmbulzeala, iar dacă este posibil deschideți ușa locuinței spre exterior, spre a preveni blocarea acesteia în vederea evacuării după terminarea mișcării seismice.

NU ALERGAȚI ÎN STRADĂ!

Dacă va aflați în afara unei clădiri, **DEPLASAȚI-VĂ CÂT MAI DEPARTE DE CLĂDIRE**, feriți-vă de tencuieli, cărămizi, coșuri, parapete, cornișe, geamuri, ornamente care de obicei se pot prăbuși în stradă. Nu fugiți pe stradă, deplasați-vă calm spre un loc deschis și sigur.

ACORDAȚI PRIMUL AJUTOR PERSOANELOR RĂNITE!

În cazul în care sunteți surprinși de căderea unor tencuieli sau obiecte de mobilier răsturnate, căutați să vă protejați capul și membrele sau să vă asigurați supraviețuirea; ulterior veți căuta să alarmați prin diferite metode vecinii cât și echipele de salvare-intervenție de prezenta dvs.

✍ **Roxana Elena VASILE**
ȘEFUL POLIȚIEI LOCALE

„Munca îndepărtează de noi trei mari rele:
plictiseala, viciul și nevoia.”
(VOLTAIRE)

ANUL 2012 POATE FI ANUL PROIECTELOR DE SUCCES!

Urmăriți termenele limită și puteți beneficia de finanțare pentru proiectele voastre!

Programul de învățare pe tot parcursul vieții (LLP) este deschis practic tuturor celor implicați în educație sau formare profesională:

☑ Elevi, studenți, stagiați și cursanți adulți

☑ Profesori, formatori și alți membri ai personalului implicați în oricare aspect al învățării pe tot parcursul vieții

☑ Persoane de pe piața muncii

☑ Instituții sau organizații care oferă posibilități de învățare în oricare domeniu al educației sau formării profesionale

☑ Persoanele și organismele care răspund de sistemele și politicile privind aspectele specifice ale învățării pe tot parcursul vieții la nivel local, regional și național

☑ Întreprinderi, parteneri sociali și organizații ale acestora de la toate nivelurile, inclusiv organizații de comerț, organizații profesionale și camere de comerț și industrie

☑ Organisme care oferă servicii de orientare, consiliere și informare privind orice aspecte ale învățării pe tot parcursul vieții

☑ Asociații care activează în domeniul învățării pe tot parcursul vieții, inclusiv asociații ale studenților, stagiarilor, elevilor, profesorilor, părinților și cursanților adulți

☑ Centre de cercetare și organisme implicate în probleme legate de educație și formare profesională

☑ Organizații non-profit, de voluntariat și organizații neguvernamentale (ONG-uri)

Cererile de grant pentru finanțarea acțiunilor descentralizate în cadrul Programului de învățare pe tot parcursul vieții trebuie trimise la Agenția Națională din țara candidatului.

Principalele **termene limită** sunt următoarele:

Comenius (Mobilitatea individuală a elevilor): 1 decembrie 2011.

Comenius, Grundtvig (Formare la locul de muncă) - primul termen: 16 ianuarie 2012; termene ulterioare: 30 aprilie 2012, 17 septembrie 2012.

Comenius (Alocații de studiu): 31 ianuarie 2012.

Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig (Proiecte multilaterale, rețele și măsuri adiacente): 2 februarie 2012.

Leonardo da Vinci (Proiecte multilaterale pe tema transferului de inovare): 2 februarie 2012.

Leonardo da Vinci: Mobilitate (inclusiv certificatul de mobilitate Leonardo da Vinci); Erasmus: Cursuri intensive de limbi străine: 3 februarie 2012.

Programul Jean Monnet: 15 februarie 2012.

Comenius, Leonardo da Vinci, Grundtvig (Parteneriate); Comenius (Parteneriatele Comenius Regio); Grundtvig (Ateliere): 21 februarie 2012.

Erasmus (Programe intensive (IP), Mobilitatea studenților pentru studii și stagii - inclusiv certificatul de stagiu Erasmus prin intermediul unui consorțiu și Mobilitatea personalului - misiuni de predare și formare a personalului): 9 martie 2012.

Grundtvig (Alocații de studiu, Proiecte de voluntariat pentru persoane în vârstă): 30 martie 2012.

Programul transversal (Activitatea cheie 1 - vizite de studiu) - primul termen: 30 martie 2012; al doilea termen: 12 octombrie 2012.

Vă doresc mult succes!

✍ **Prof. Maria Manuela GHEORGHE**
ȘCOALA VLAD ȚEPEȘ VULCANA DE SUS

„Educația este înblânzirea unei
flăcări, nu umplerea unui vas.”
(SOCRATES)

ATITUDINEA PĂRINȚILOR FAȚĂ DE ȘCOALĂ

Trec ani și ani și odată cu ei prin școală se perindă generații de elevi. Se schimbă timpurile, se schimbă copiii însă ceea ce pare că nu se va schimba niciodată este, din păcate, atitudinea părinților față de școală. Așteptarea acestora este aceea ca din copiii dumnealor să iasă ceva, să iasă oameni mari, însă totul se reduce numai la așteptare. În loc să se implice la modul direct în educarea copiilor lor, ei lasă totul pe umerii cadrelor didactice. Această indiferență reflectă cât de preocupăți sunt acești părinți față de proprii lor copii...

Expresia „nu ai cei șapte ai de acasă” îi caracterizează pe ei, pe părinți. Dacă din fragedă copilărie, din fașă de fapt, nu ești preocupat de educația unui copil, mai târziu nu poți avea mari așteptări de la el, sau mai mult, să ai pretenția ca în școală să fie învățat ceea ce deja el trebuia să știe. Este adevărat că se spune că „niciodată nu-i prea târziu”. Ei bine, această maximă nu are aplicabilitate în toate situațiile, cu atât mai puțin în situația despre care vorbim acum. Fiecare zi pierdută din acest punct de vedere este pentru un copil precum o ață care, odată ruptă, este adevărat că se poate înnoda dar niciodată nu va mai fi ca înainte. Orice gol în educația unui copil, pe măsură ce timpul trece, se adâncește, iar atunci abia părinții se întrebă: „De ce oare?” fără a gândi că ei au prima vină.

Implicați-vă mai mult în viața și educația copiilor voștri! Stați mai mult de vorbă cu ei, arătați-le că ei pot mai mult, încurajați-i și fiți mereu aproape de ei! Și nu în ultimul rând, țineți legătura cu școala!

Cadrelor didactice vin în sprijinul lor, sunt alături de ei, îi ajută, dar nu pot face exclusiv ore de dirigenție, de educație în comportament. O legătură strânsă între școală și familie este foarte importantă pentru copil.

Nu trebuie să uităm nicio clipă că primul exemplu pentru copiii noștri suntem chiar noi, părinții lor.

✍ *Ionela Mădălina CHIȚU*
îngrijitor la Școala „Vlad ȚEPES” VULCANA DE SUS

„Copiii nu au excelat niciodată în a asculta ce le spun adulții, dar nu pierd nicio ocazie de a-i imita.”

(James BALDWIN)

CUM ÎNVAȚĂ COPIII RESPECTUL

Copii sunt asemeni unor oglinzi: reflectă tot ceea ce spunem și ce facem. Se știe că 95% din ceea ce învață un copil provine din ceea ce vede. Doar 5% provine din instruirea directă. Ființele umane sunt asemeni unor dispozitive de înregistrat. **Orice cuvânt auzit, orice experiență trăită se înregistrează pentru totdeauna în subconștientul nostru.** Ori de câte ori noi, adulții, vorbim, **suntem modele pentru copiii prezenți.** Noi vorbim și ei învață. Copiii înregistrează fiecare cuvânt adresat lor sau rostii în prezența lor. **Limbajul pe care îl aud în copilărie va fi limbajul pe care îl vor folosi.**

Adesea facem greșeala de a crede că din moment ce sunt mai mici decât noi și au mai puține informații și experiențe comparativ cu noi, copiii nu au aceleași sentimente. Dar nu este adevărat. **Același comportament care ne-ar jena, umili sau răni pe noi, jenează, umilește și rănește un copil.**

Când suntem răniți din punct de vedere emoțional, nu mai putem gândi. Când nu mai putem gândi, nu putem învăța, putem doar să înregistrăm. Atunci când adulții încearcă să „educă” copiii făcând apel la critică, predici moralizatoare, punerea în situații jenante, ridiculizare, directive, țipete, amenințări și lovituri, copiii nu mai pot gândi și deci nu mai pot asimila ceea ce adultul dorea să-i învețe să facă sau să nu facă; *pot doar să înregistreze modelul care li se prezintă.*

Critica cea mai des auzită în ultimul timp referitor la generația tânără este că „nu mai respectă pe nimeni și nimic.” În mod ironic, ***adulții încearcă deseori să-i învețe pe copii ce este respectul tratându-i în mod nerespectuos.*** Copiii învață respectul sau lipsa de respect din felul în care îi tratăm și în care ne purtăm unii cu alții. ***Când copiii trăiesc într-un mediu în care respectul lipsește, învață să fie lipsiți de respect.*** Îi putem învăța ce este respectul doar prin exemplificarea unei atitudini respectuoase față de ceilalți și prin tratarea copiilor cu același respect pe care îl așteptăm la rândul nostru.

Întrucât copiii au fost multă vreme tratați drept cetățeni de mâna a doua, „mai mici”, majoritatea adulților poartă „înregistrări” ale lipsei de respect memorate în copilărie. ***Atunci când comportamentul copiilor ne pune la încercare, se activează butonul „pornire” al înregistrărilor noastre și ne trezim spunând aceleași lucruri care ne-au fost spuse pe vremea când eram copii.*** Oare n-am trăit fiecare experiența de a ne auzi repetând cuvintele părinților noștri, acum când am devenit noi înșine părinți? Majoritatea răspunsurilor lipsite de respect sunt atât de automatizate încât sunt rostite deja înainte să ne dăm seama ce-am spus.

Să învățăm să ne tratăm copiii cu respect necesită o schimbare în atitudine ce poate veni doar odată cu o transformare conștientă majoră cu privire la modul în care abordăm copiii și definim respectul. Copiii se nasc ca ființe umane înzestrate cu demnitate. A trata cu respect o persoană înseamnă să-i recunoști și să-I păstrezi neîntinată demnitatea. *A trata nerespectuos o persoană înseamnă să-i ataci demnitatea.*

Lipsa de respect în abordarea față de un copil e același lucru ca folosirea pedepsei fizice pentru disciplinare; „funcționează” doar atâta vreme cât suntem mai mari decât ei. ***Se cuvine ca fiecare adult care dorește să fie tratat cu respect să respecte copiii.*** Indiferent dacă, copiii trăiesc sau nu sub același acoperiș cu noi, ei trăiesc în aceeași lume ca și noi, iar comportamentul lor ne poate influența și ne influențează viața. **COPILUL VA TRATA LUMEA AȘA CUM NOI TRATĂM COPILUL.**

Cum ne putem aștepta ca fiii și fiicele noastre să înțeleagă și să aplice Regula de Aur dacă îi tratăm cu mai puțin respect decât pe egalii noștri? Atunci când afirm că și copiii merită același respect ca prietenii noștri nu spun că ar trebui să tratăm copiii ca pe adulți sau că n-ar trebui să ne enervăm niciodată. ***Spun doar că nu există nimic din ce ar trebui să spunem unui copil și care să nu poată fi spus în mod respectuos.***

Să rostești apăsat „sunt supărat/ă, nu-mi place acest comportament” nu înseamnă lipsă de respect, țipetele, manifestarea disprețului, punerea în situații jenante și umilirea copilului înseamnă lipsă de respect. În cazul în care nu știm dacă ceva ce am spus copilului este sau nu lipsit de respect, ne putem întreba „aș spune acele cuvinte, cu acel ton, prietenului meu?” Dacă răspunsul este nu, atunci probabil că am fost lipsiți de respect. Atunci când dăm exemplul de lipsă de respect trebuie să exemplificăm și modul în care ne cerem scuze.

Dacă suntem sinceri în dorința noastră de a-i învăța pe copii ce este respectul, trebuie să expunem, să conștientizăm și să lucrăm la eliminarea tuturor modalităților în care exemplificăm lipsa de respect. Chiar dacă nu prezentăm exemple de comportamente lipsite de respect în mod flagrant, cum ar fi critica, predicile moralizatoare, punerea în situații jenante, ridiculizarea, directivele, țipetele, amenințările și loviturile, există multe lucruri pe care le facem și spunem copiilor și care sunt practicate de atâta timp încât nici măcar nu ne dăm seama că sunt lipsite de respect. Și totuși, dacă aceleași lucruri ne-ar fi spuse sau făcute nouă, le-am eticheta ca fiind lipsite de respect.

Nu spunem, „Ce zici?” sau „Care e cuvântul magic?” prietenilor noștri, dar copiii aud aceste fraze mereu. Dacă ne așteptăm ca și copiii să spună mereu „te rog frumos” și „mulțumesc”, trebuie ca noi să le spunem și să ne spunem mereu unul altuia „te rog frumos” și „mulțumesc”, altminteri transmitem prin exemplul nostru că uneori se folosesc aceste formule, alteleori nu.

Copiii imită ceea ce facem noi. ***Dacă ne așteptăm ca ei să se poarte frumos, să împartă cu alții, să fie cinstiți, buni, respectuoși și iubitori, trebuie ca noi să facem și să fim toate aceste lucruri pentru ca ei să aibă un model pe care să-l imite.***

Copiii își imită părinții, membrii familiei, prietenii, pe cei care au grijă de ei, profesorii și ceea ce văd la TV. Cu cât copiii intră mai mult în contact cu lumea, cu atât vor fi expuși la mai multe

modele. Nu putem împiedica în permanență contactul copiilor cu modele de comportament pe care nu dorim ca ei să le imite, însă **putem fi mai selectivi în ceea ce privește modelele la care îi expunem**, mai ales prin intermediul televiziunii. Întrucât în primii ani de viață părinții sunt principalele modele, trebuie să lucrăm la a reprezenta modele pentru comportamentul pe care îl așteptăm și la a nu înfățișa comportamente pe care nu le dorim la copiii noștri.

Zicalele din bătrâni "cum îți așterni, așa dormi" și "cine seamănă vânt, culege furtună" se aplică modului în care ne educăm copiii. Pentru a face trecerea de la modul de educare lipsit de respect și care se bazează pe critică, predici moralizatoare și directive la educarea prin puterea exemplului conștient și intențional este nevoie de timp, exercițiu și disponibilitate pentru a ne analiza și uneori a ne schimba comportamentul. *Gandhi a spus „Trebuie să devenim schimbarea pe care dorim s-o vedem în lume”. Joseph Chilton Pearce spune „Trebuie să devenim oamenii în care dorim să se transforme copiii noștri.”*

Majoritatea lucrurilor lipsite de respect pe care le spunem și le facem copiilor nici măcar nu sunt intenționate. Vechile noastre „înregistrări” se declanșează pur și simplu automat atunci când ni se ating punctele sensibile. Este simplu să învățăm cum să vorbim despre respect prin intermediul exemplului personal intențional; **dificil este să ne dezvățăm de vechile modalități de abordare**. Atunci când un copil nu se comportă în felul în care ne-am aștepta, *trebuie să ne întrebăm „Ofer un model al comportamentului pe care îl aștept din partea copilului meu?”* Când un copil se comportă într-un mod care nu ne place, trebuie să ne întrebăm „Mă comport eu astfel?” Dacă putem răspunde cu sinceritate „Nu,” atunci alta este cauza acelui comportament.

Ne putem educa să ne oprim și să gândim înainte de a vorbi, amintindu-ne că tot ceea ce spunem va fi înregistrat și imitat. Putem opri sau măcar întrerupe acele vechi înregistrări și putem prezenta în mod intenționat acel tip de comportament așteptat și acceptabil din partea copiilor noștri. Când acordăm copiilor același respect pe care îl așteptăm la rândul nostru, ne învățăm copiii ce este respectul. **Copiii învață din modul în care ne comportăm cu ei.**

✍ *Ortansa MIHAI*
**INSPECTOR ÎN CADRUL SERVICIULUI
PUBLIC DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ**

DIN CREAȚIA COPIILOR

„Poetii nu se rușinează de propriile experiențe –
ei profită de ele.”
(Friedrich NIETZSCHE)

Poetul nemuritor

El, poet nemuritor,
Poezii scria de zor,
Sute, cu multă iubire,
Să ne lase amintire.

Îl iubim, îl îndrăgim,
Mereu îl sărbătorim,
Un poet recunoscut,
Cu un talent înnăscut.

✍ *Andreea GHEORGHE*
CLASA A VII-A
Școala „Vlad ȚEPES” VULCANA DE SUS

Eminescu

Eminescu a compus,
A existat și a apus...
A creat o lume mare
În volume uimitoare.

✍ *Beatrice Elena IOSIF*
CLASA A VII-A
Școala „Vlad ȚEPES” VULCAN DE SUS

„Un singur cuvânt adresat unui suflet, poate crea un
întreg univers, care să-l umple de lumină.”
(Victor HUGO)

VASILE CÂRLOVA – 203 ANI DE LA NAȘTEREA CÂNTĂREȚULUI „RUINELOR” TÂRGOVIȘTENE (1809)

Vasile Cârlova (n. 4 februarie 1809, Buzău - d. 18 septembrie 1831, Craiova) a fost un poet și ofițer român, care a scris doar cinci poezii dar a intrat în *Istoria literaturii române* a lui George Călinescu și a introdus în literatura română faimoasa temă a preromantismului european.

4 februarie 1809 - S-a născut la Buzău Vasile Cârlova, fiu al medelnicerului Ioniță Cârlova, fost ispravnic de Buzău, descendent al unei familii de boiernași având între înaintași pe Luca, episcop de Buzău (trimis în misiuni diplomatice de Mihai Viteazul), mai apoi mitropolit al Ungrovalahiei; după mamă, se trăgea din familia Lăcustenilor din Locusteni – Dolj.

Cârlova este cunoscut, mai mult: este recunoscut, cu toate că a lăsat numai câteva poezii. Posteritatea, ca și contemporanii, au vibrat la cuvântul lui melodios. Totuși n-a fost și nu este prețuit

după merit.

Cea mai frumoasă dintre poeziile lui Vasile Cârlova este „Ruinurile Târgoviștei”. Târgoviștea, târg așezat în partea de munte, mai nobilă, a Valahiei, capitală a Țării Românești în vremuri vechi, loc de naștere a multor scriitori de dincolo de Milcov, a inspirat frumoase ode și elegii: „O noapte pe ruinele Târgoviștei” de Eliade Rădulescu, „Adio. La Târgoviște” de Gr. Alexandrescu și minunata poezie de care vorbim acum.

Corectând câteva provincialisme de fonetică și câteva arhaisme gramaticale, poezia aceasta pare scrisă de un modern și pentru a o gusta nu este nevoie de nici o considerație istorico-literară.

În „Ruinurile Târgoviștei” Cârlova exprimă un profund sentiment de melancolie în fața vremelniceii lucrurilor omenești, o stare de suflet care nu-și are asemănare decât doar în poeziile lui Eminescu.

În Cârlova, cum am văzut, se găsesc în germene toate caracterele de fond ale poeziei române de până la Eminescu. Limba lui Cârlova este nouă, afară de câteva rare arhaisme. Este deja limba

literară modernă cu câteva provincialisme muntenești, în aceeași proporție ca și moldovenismele la Alecsandri.

Și mai modern încă este Cârlova în versificație. Cititorul își poate da seama de armonia versului, din citațiile de mai sus. Acel care deprinde mai ales urechea românească cu muzica versului este fecundul Bolintineanu -- posterior lui Cârlova --, dar muzica din „Ruinurile Târgoviștei” este superioară muzicii sonore, dar prea simplă a lui Bolintineanu. Muzica lui Bolintineanu e un fel de melodioasă Traviată. Ritmul din „Ruinuri” are ceva profund și sugestiv.

S-ar fi ținut Cârlova de fângăduință, dacă trăia? Cine poate răspunde? Dar dacă s-ar fi ținut, atunci dispariția lui atât de timpurie este una din cele mai dureroase pierderi suferite de literatura română.

✍ prof. **Petra MICULESCU**

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

„Dacă vrei să găsești în drumul tău prietenie,
gingășie și poezie, ia-le cu tine.”
(Georges DUHAMEL)

REPLICI

de Mihai EMINESCU

Poetul

Tu ești o undă, eu sânt o zare,
Eu sânt un țârmur, tu ești o mare,
Tu ești o noapte, eu sânt o stea -
Iubita mea.

Iubita

Tu ești o ziuă, eu sânt un soare,
Eu sânt un flutur, tu ești o floare,
Eu sânt un templu, tu ești un zeu -
Iubitul meu.

Tu ești un rege, eu sânt regină,
EU sânt un haos, tu o lumină,
Eu sânt o arpă muiată-n vânt -
Tu ești un cânt.

Poetul

Tu ești o frunte, eu sânt o stemă,
Eu sânt un geniu, tu o problemă,
Privesc în ochii-ți să te ghicesc -
Și te iubesc!

Iubita

Îți par o noapte, îți par o taină
Muiată-n pala a umbrei haină,

Îți par un cântec sublim încet -
Iubit poet?

O, tot ce-i mistic, iubite barde,
În acest suflet ce ție-ți arde,
Nimic nu e, nimic al meu -
E tot al tău.

*„Dacă am cunoaște toate tainele universului
am pica îndată într-un plictis enorm.”
(Anatole FRANCE)*

ȘTIAȚI CĂ...

- ✓ În corpul uman există suficient fosfor pentru a crea 250 de chibrituri?
- ✓ În momentul primei respirații un nou născut trebuie să inspire cam de cincizeci de ori mai puternic decât un adult?
 - ✓ Inima continuă să bată după ce este scoasă din corp. Chiar dacă este tăiată în bucăți, mușchii inimii vor continua să bată?
 - ✓ Mai mult de jumătate din cele 206 oase ale corpului omenesc se găsesc în mâini și picioare?
 - ✓ Matematicianul John von Neumann a calculat că mintea umană poate înmagazina 280 de catralioane de biți de memorie?
 - ✓ Osul hioid, aflat deasupra laringelui, susține mușchii limbii și este singurul os din organism care nu atinge nici un alt os?
 - ✓ Puse cap la cap venele, arterele și capilarele unui adult ar ajunge pentru înconjurul Pământului de aproape patru ori?
 - ✓ Sunt necesare aproximativ 200.000 de încruntări pentru apariția unui rid permanent deasupra sprâncenelor?
 - ✓ Un creier uman generează mai multe impulsuri electrice într-o zi decât toate telefoanele din lume?
 - ✓ Toți bebelușii se nasc cu ochii albaștri. După câteva ore de la naștere, culoarea se poate schimba. Majoritatea oamenilor ajung până la urmă să aibă ochi de alta culoare?

Culese de:
✍ prof. Mihai MICULESCU

*„Oamenii sunt păsări cu aripile crescute înlăuntru.”
(Nichita STĂNESCU)*

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI!

LOCUITORII COMUNEI VULCANA-BĂI NĂSCUȚI ÎN LUNA FEBRUARIE

1 februarie

Ioan MITRESCU
Aurica ILIE
Ion ȘERBAN
Ion RADU
Florin BOBLEACĂ
Petruța Andreea BRATU
Roberta Daria BIȚOC

2 februarie

Emil CRĂCIUN
Eduard ȘERBAN
Valentina VASILE
Mircea IONESCU
Florina SAVU
Mihaela STÎNGACIU
Toma Robert CIOCEA
Florentina Mirabela COMAN

3 februarie

Ion FĂȘIE
Ion BOBLEACĂ
Florin VASILE
Nicolae GOGU
Ilarion DORESCU
Emil BURTOIU
Petruța DUȚĂ
Dumitru NEAGA
Ioana Georgiana GOGU
Claudia Georgiana OACHEȘU

4 februarie

Alina Constanța BĂLAȘA
Gheorghîța GHEORGHE
Mircea SAVU
Maria DOBRESCU
Silviu DUȚĂ
Petre Georgian ȘETREANU
Anastasia Maria ILIE

5 februarie

Tian ȘETREANU
Vasile ILIE
Cornelia ȘETREANU
Silvia MOREANU
Vasilica DRĂCILĂ
Florin Cristian BUCUROIU
Florian Adrian POPESCU
Theodor David GHEORGHE
Petre PIOARU
Roxana UȚA

6 februarie

Dionisie ȘERBAN
Steliana SHAMASH
Iordan MITRESCU
Avida CRĂCIUN
Vasile OPREA
Leon OPROIU
Daniel Ștefan MILEA
Valentina GOGU
Cornelia ENESCU
Raisa Ștefania MILEA

7 februarie

Valentin CRĂCIUN
Avian PETRESCU
Gheorghe Laurențiu ȘETREANU
Maria BADEA
Aurora TRONECI
Cornelia TRONECI
Ion FĂȘIE
Cornel ANTOFIE
Antonela Christina IRINA
Andreea Cristina STANCIU
Ana Maria Gabriela IOSIF

8 februarie

Florin GRECU
Vioreta DOBRESCU
Petre ENESCU
Vasile SAVU
Ion VLĂDUCĂ
Sorina POPESCU
Florin Dănuț STANCIU
Cornelia Adriana DINIȘOR

9 februarie

Elena Mădălina SARU
Vera DUMITRESCU
Florin Daniel BURCĂ
Mihai MITRESCU
Carmen ȘETREANU
Constantin ARON

10 februarie

Marian MARIN
Ion FĂȘIE
Rodica DĂNILĂ
Filareta MOISE
Floarea VIȘAN
Ștefan Marian DOBRESCU
Iolanda Elena BUCUROIU
Mihaela Monica GAFIȚOIU
Elena BUCUROIU
Nicolae Ștefan SAVU
Alexandra Nicoleta POPESCU
Florin Nicolae BUCUROIU

11 februarie

Victor BĂLAȘA
Cornel Bogdan BĂLAȘA
Elena CIOCODEICĂ
Gheorghiza VASILE
Elena FLOREA
Eugen NECȘOIU
Ion ZAMFIRESCU
Alexandra Bianca SPÎNU

12 februarie

Ion FĂȘIE
Georgian Cristian NECȘOIU
Dumitru DUMITRESCU

Cristian Costel ARON
Ion VASILE

13 februarie

Maria BURCĂ
Paul RADU
Dumitru ENESCU
Elena DOBRESCU
Emil MITRESCU
Nicolae Eugen ENE
Daria Ioana SAVU

14 februarie

Adriana PIOARU
Vasile NEGULESCU
Elisabeta GHEORGHE
Vasile MOREANU
Gheorghe SAVU
Georgiana FĂȘIE
Valentin Alexandru GHIȘAN

15 februarie

Mariana BĂLAȘA
Virginia STANCIU
Cristina IONAȘ
Constantin ION
Ciprian Georgian STÂNGACIU
Victor Eduard DOBRESCU
Ion POPESCU
Denisa Georgiana ȘTEFAN
Edoardo Florin DUMITRESCU

16 februarie

Nicolae Ionuț MITRESCU
Simona OACHEȘU
Elena BULIGIOIU
Vasilica PANAITA
Silvia BURCĂ
Nicolae OPROIU
Zenovia BUCUROIU
Adina POPESCU
Mario Gabriel VĂCARU

17 februarie

Marius PETRESCU
Elena UDROIU

Vasile CIOBU

18 februarie

Maria Cristina STANCIU
Maria TOMESCU
Vasile Bogdan BOBLEACĂ
Vasile ŞETREANU
George Cătălin MITRESCU
Ion FĂŞIE
Georgiana Roxana DRAGOMIR

19 februarie

Gheorghe ILINESCU
Iuliana Georgiana ZAMFIRESCU
Vasile CRĂCIUN
Florentina Roxana FĂŞIE

20 februarie

Gheorghe ŞETREANU
Sorin VASILE
Aurelia Camelia MILEA
Petre SPÂNU
Vasilica NEAGA
Ionela Gianina MACSIMENCU
Ştefania Adriana BĂLAŞA
Dănuţ Mihăiţă STÎNGACIU
Nicuşor Andrei BOBLEACĂ

21 februarie

Iulian BĂLAŞA
Casandra STANCIU
Rodica Marilena SMĂRÂNDESCU
Mihaela MILEA
Iuliana MANTA
Iuliana DOBRESCU
Alexandru Georgian NEAGA
UNGUREANU

22 februarie

Mihail PIOARU
Vasile MILEA
Victor ILINESCU
Vasile SARU
Nistor POPESCU
Luminiţa FĂŞIE
Vasile DOBRESCU

Alexandra Maria FLOREA

23 februarie

Gheorghe BURCĂ
Gabriela MITRESCU
Constantin BUCUROIU
Maria Mirabela ANTOFIE

24 februarie

Vasilica GHEORGHE
Vasile STOIAN
Gheorghe DRĂGHICI
Maria DUMITRESCU
Victor Ioan MILEA

25 februarie

Elena NECŞOIU
Natalia STANA
Cornel MITRESCU
Florica GRECU
Constanţa Loredana GOGU
Ion ION

26 februarie

Vasile CHIRCĂ
Laurenţiu ILINESCU
Emil BĂLAŞA
Mădălina ANTOFIE
Ionela Mihaela LĂCĂTUŞ
Vasile SPÎNU

27 februarie

Filofteia CRĂCIUN
Iulian ŞERBAN
Vasile STANCIU
Gheorghe MOREANU
Vilson Gabriel DRĂGHICESCU
Floarea ANTOFIE
Gheorghe FLOREA
Ioan SURUGIU
Mihaela MITRESCU
Constantin SOLOMON
Nadia Alina DUMITRESCU

28 februarie

Nicolae CHIȚU

Ion Georgian GHEORGHE

Rodica MOROE

Georgeta BUCĂ

Laura ANTOFIE

Gheorghe POPESCU

Ilie GIUVLETE

Elena Valentina BURCĂ

Robert Marian ILIE

*„La moarte mă voi duce ca lebăda,
cântând...”*
(Vasile ALECSANDRI)

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ, ÎN CURSUL LUNII OCTOMBRIE:

DECESE:

- ✓ SPÎNU Dumitru – n. 13.06.193 – d. 03.01.2012;
- ✓ BĂLAȘA Ecaterina – n. 04.02.1933 – d. 08.01.2012;
- ✓ VASILE Ion – n. 03.01.1922 – d. 17.01.2012

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Pompilia BĂJENARU – bibliotecar,
Maria MOREANU – consilier juridic,
Dionisie BURCĂ – secretar
Adrian FĂȘIE – administrator IT